

Marija, nebeška Kraljica (GLORIA 326, SG 183)

Pesem opeva Marijo, v nebesa vzeto. Imenuje jo nebeško Kraljico in celega sveta Gospo. S tem je Marija podoba človeka, ki je polnoma dosegel cilj svojega življenja. Seveda to dostojanstvo v prvi vrsti ni lastna zasluga, temveč dar Božje milosti. On je vir vsega dobrega. V Mariji se torej zrcalita njegova milost in človekova pripravljenost, da se ji popolnoma odpre. Marija je človek, o katerem pravi že psalmist, da ga je Bog ovenčal s slavo in častjo (Ps 8,6).

Kršćanstvo izhaja iz tega, da sta nebesa in zemlja povezana, da je tudi Cerkev zemeljska in nebeška, saj je tudi Kristus Bog in človek. Nebesa, ki so brez meja in presegajo vse, pa omogočajo, da se Marija zavzema za stiske in prošnje vseh ljudi tako, da pri Bogu za nas prosi. Tako je trajno povezana z zemeljskim rodом. Marija je podoba Cerkve, ki je svoj cilj že dosegla, hkrati pa tudi tista, ki Cerkev s svojo priprošnjo spremlja na zemeljski poti.

Pesem v vseh petih kiticah kliče na pomoč Marijo. Zato ni posebno primerna, da jo pojemo med sveto mašo, v kateri častimo Boga Očeta po Kristusu v Svetem Duhu. Izjema so Marijini prazniki. Bolj primerno je, da jo zapojemo na primer po blagoslovu na koncu svete maše ali pri pobožnostih oz. romanjih.

Klaus Einspieler